

VietCatholic News (10 Sep 2009 17:49)

Giới truyền thông vẫn còn nói nhiều tới hai cái chết khá gần nhau của hai chị em nhà Kennedy,

đồng thời người ta coi là dấu hiệu cho hai thái độ sống và hành động trái ngược nhau.

Thưa hỏi cho vinh quang

Elizabeth Lev, một tác giả của hãng tin Zenit, vốn dĩ là một nhà nghiên cứu và kiến trúc Kitô Giáo tại Ý của Đền Hô Duquesne và do đó, tại Rome, cô thường viết về các chủ đề nghiên cứu. Nhưng không biết có phải vì tình cảm mà cô trở về Boston để gặp hai cái tang lớn của gia đình Kennedy. Bài viết của cô sau đây cho ta hiểu phần nào triết lý sống và hành động của phần lớn các thành viên trong gia đình này.

Việc tôi thăm viếng Mộ vào hai tháng Tám năm nay đã đóng ngoặc bỏ hai cái chết của Eunice Kennedy Shriver và Thượng nghị Sĩ Edward Kennedy. Đây với một người dân Boston như tôi, hai bi kịch trên, đây bi kịch cho sự kết liễu của họ Kennedy ngoài thời gian tưng đậy thành phố này lên danh sách hàng A và chính trị, đã hứa hẹn cho một thời đại.

Đám tang của hai chị em nhà Kennedy chắc hẳn đã đẩy nền văn hóa Công Giáo lên hàng đầu và tâm điểm của chú ý truyền thông. Richard Dawkins, thắp tắt quân của phong trào đòi vứt bỏ tôn giáo ra khỏi quĩng trường công cộng, hẳn phải giật tóc bứt tai khi thấy Đức Tổng Giám Mục Sean O'Malley, với đầy đủ phẩm phách, long trọng xông hàng quan tài của Thượng nghị Sĩ Kennedy trên mặt màn truyền hình lớn.

Đây với người Công Giáo Boston, những hình ảnh này có một ý nghĩa còn lớn lao hơn nhiều.

Tên hàng Công Giáo tại chính đài Hoa Thịnh Đốn

Boston đã có thiệt lập trên những cột trụ hoa hồng bài Công Giáo. Thời các bậc sáng lập Thanh Giáo của nó, thành phố từng duy trì một dân số đa phần Tin Lành suốt trong ba thế kỷ cho tới lúc người Ái Nhĩ Lan, vốn không đồng ý của và cần, bước chân tới vào giữa thế kỷ 19.

Các luật lệ Thanh Giáo của thế kỷ 17 đã trở về xuất hiện linh mục ra khỏi lãnh thổ này, và còn đòi hỏi án tòng hình, nếu có vẻ nào đó dám từ bỏ (năm 1690, hình phạt đó được giảm khinh thành án tù chung thân). Người Công Giáo bước đầu không được tham gia công khai cho tới năm 1780. Mười tháng 5 tháng 11, vào Ngày Guy Fawkes, người Boston cử hành "Ngày Giáo Hoàng" để thể hiện niềm giáo hoàng, thể chế diễu hành với giáo hoàng La Mã và quỳ nguyện tay trong tay và phát động việc phá phách nhà của và tiêu diệt buôn Công Giáo.

Năm 1834, những kẻ nổi loạn đã thiêu rụi tu viện Ursuline tại Bắc Boston và qua năm 1840, một đảng chính trị cực kỳ chống Công Giáo, tức bọn "Không Biết Gì" (Know Nothings) đã trở thành lập trường của việc du nhập người Công Giáo vào Hiệp Chúng Quốc. Đảng Không Biết Gì thắng lợi trong cuộc tuyển cử tại Massachusetts năm 1854, chỉ một giờ sau thắng lợi của quân đội.

Lưu tị Thanh Giáo ngăn cấm không cho người Công Giáo giữ bất cứ chức vụ chính trị nào và Boston có thói quen mô tả người Công Giáo như những con rắn vô hồn mất lòng phẫn nộ giáo hoàng ngoi lại.

Năm 1962, tất cả những người đó đều thay đổi hoàn toàn. Với cố bộ John F. Kennedy, một người Boston không hoàn toàn không kém, làm từng thế hệ Hiệp Chúng Quốc đem lại cho Boston một sự phấn chấn và hy vọng vì cố bộ John Barack Obama. Cái vết nhơ kẻ thù Công Giáo cuối cùng đã được tẩy sạch.

Thưa hiệp Kennedy

Cái giá đỡ gia đình Công Giáo này nằm dưới chiếc vòng vàng quí hiếm sắc cao và kỳ diệu ngày đó, người Công Giáo Mỹ lúc nào cũng phải tiến lùi. Trong một cuộc tranh luận truyền hình vào năm 1960, John F. Kennedy tuyên bố rằng: “Tôi không nói thay cho Giáo Hội tôi và các vị nên công, và Giáo Hội tôi cũng không nói thay cho tôi. Bất cứ vị nào xuất hiện với tôi trong tư cách từng thế hệ, vị người thai, lý do, niềm duy nhất, bài báo hay bất cứ vị nào khác, tôi cũng sẽ đưa ra quyết định của mình dựa theo các quan điểm trên, phù hợp với điều mà lòng tâm tôi nói với tôi là phẫn nộ quyết tâm quí gia, chứ không bắt ép lòng hay chế độ tôn giáo nào từ bên ngoài”.

Câu nói đáng hổ thẹn này đã giúp JFK được bộ làm từng thế hệ, những đã tạo thành tiền đề cho bất cứ luận điểm nào của một chính trị gia Công Giáo phò phá thai: “bên thân tôi chỉ nghĩ đến, những...”.

Edward Kennedy, em trai út của JFK, đã phải sống dưới sự giám sát của con đường thế hệ mà cuộc đời của hiệp Kennedy đã đem lại. Năm 1971, Thượng nghị Sĩ Kennedy viết như sau: “Mặc dù rất quan tâm tới việc người đàn bà mang thai dựa con không có quyền, một điều đáng để xem xét và thảo luận cấm, tôi vẫn cảm nhận rằng hợp pháp hóa phá thai theo yêu cầu không phù hợp với giá trị mà nền văn minh của ta vẫn đặt lên sự sống con người”.

Ông cũng từng phát biểu: “Đúng là có quyền hay không được quyền, tôi tin rằng sự sống con người, ngay cả giai đoạn sớm nhất, vẫn có một sự quý giá nên phải được công nhận, quý giá được sinh ra, quý giá yêu thương, quý giá về già. Khi lịch sử nhìn trở lại thời điểm này, nó sẽ nhận ra rằng đây là thời điểm bất tận quan tâm tới các hậu quả nhân bản, để đưa chúng ta trở lại thói quen

chiến tranh, đem lại niềm vui sống xứng đáng cho mọi gia đình, và chu toàn trách nhiệm của mình đối với các trẻ em ngay chính lúc chúng được chào đời”.

Trong một thẩm phán luân lý ngang hàng với việc ám sát khi hai người anh của ông, Ted Kennedy đã đưa hàng áp lực chính trị để trở thành người nhit liệ t ng h phá thai. Tuy nhiên, không một ai khóc than Kennedy liên tiếp ng b ng t ch c NARAL, nhóm hô hào phá thai hàng đầu tại Hoa Kỳ, nhóm đã dành cho ông t s ng h 100%.

Cuộc sống và hòa giải

Một khác, Eunice Shriver, đứa con thứ 5 trong gia đình, là biệt sản của cái tên thốn diu của nhà Kennedy, một việc sản của không đâm r trong che đậy và tho hi p. Bà cũng ng quy t c u ly cái tên y và ph c h i là cái ánh sáng đ y hy v ng và h a h n c a nó.

Ngay thập niên 1950, bà đã hướng chú tâm của mình vào người khuyến khích tâm thốn và cuộc cùng đã lập ra Th V n H i Đ c B i t. Bà vốn đ ng cho quy n s ng, không ng ng thách thức nhóm phò phá thai vì đã trích đ n người anh t ng th ng c a mình một cách sai ng c nh, bi n ông xem ra như người ng h phá thai. Là đ ng viên Đ ng Dân Ch , bà cũng ng quy t duy trì v th ít đ c ti ng tâm là đ ng viên Dân Ch phò s s ng.

Trong một buổi lễ vinh danh bà được tổ chức tại thị trấn JFK ở Boston vào ngày 16 tháng 11 năm 2007, Eunice đã gán tất cả những gì tốt đẹp đời mình cho người th ng th ng c a anh mình, tất cả những gì th c s giúp đ c người y u t và cô th , cho chị Rosemary của mình, mà nói rằng: “h n b t c cá nhân nào khác, Rosemary đã t o ra khác biệt”.

Như mọi người biết: Rosemary Kennedy, chết ngày 7 tháng Giêng năm 2005 lúc 86 tuổi, đã được làm phẫu thuật thùy não (lobotomy) lúc 23 tuổi và trở thành bệnh liệt tâm thốn. Eunice bắt đầu giúp đỡ người khuyến khích tâm thốn chính vì th m h a x y t i cho chị Rosemary và đã lập ra Th V n H i Đ c B i t để vinh danh chị. Tổng Th ng Kennedy ký đ o luật “Vi n Qu c Gia Y T Tr Em và Phát Tri n Nhân B n” (NICHD) vì đ c g i h ng t ch mình.

Các sự kiện ở thị trấn Boston và Hyannisport vào tháng Tám vừa qua đã nói lên hai cá tính và

Ngày hình ảnh nhấc cộm đấng đấng c loạn truy cập khấp thụp giời trong đó Carolina Shriver âu yếm vuốt má ngời ông quá cộm cộm a mình cũng cho thùy di sản đấng yêu thấng ng và săn sóc mà Eunice đã đấng i.

Hồi tháng 7, Ted Kennedy gọi một lá thư từ Đấng Giáo Hoàng Bênêđictô XVI, không do ai soạn, mà là do chính Tổng Thống Barack Obama chuyển giao. Bây giờ thì ai cũng biết là (qua Quốc Vụ Khanh Tòa Thánh) Đấng Giáo Hoàng có phúc đáp với thư ông nghị sĩ đang sắp qua đời và một linh mục có mặt bên cạnh lúc ông lâm chung. Trong một hành động thực sự cụ thể cùng, Ted Kennedy đã không chỉ vũ cách ý tứ, nhưng đã làm hòa với Chúa Kitô và Giáo Hội của Ngài, khi nhìn nhận bằng quan trọng Giáo Hội luôn gìn giữ đức lòng từ bi và tha thứ và luôn mở rộng vòng tay đón mọi đứa con hối hận quay trở về.

Kết thúc thi vàng son

5 / 7

Một phần vì ông đã góp bàn tay tạo ra gần 1,000 bệ luật, trong đó, hơn 300 bệ do chính ông viết, ông là một trong ba thành viên nghị sĩ pháp viện lâu đời nhất: 47 năm; nghị viện nhất là vì ông có đức tính của một người làm luật: một ý chí kiên cường, một đức tính tình cảm, nhiệt huyết và một lòng kiên nhẫn không thua đam mê chút nào. Ông cũng được tuấn sản này xứng đáng là “người bệnh viện không khoan nhượng đối với người nghèo và người cô thế khốn nạn, một quân sư suốt đời tranh đấu cho công trình y tế phổ quát và là một người mẫn cảm đến nỗi sợ hãi công khai tranh làm phòng ngừa tiến cho chính sách ngoại giao”. Tờ báo cho rằng với Ted Kennedy, thành viên Hoa Kỳ đã trở nên một huyền thoại khi ông trở thành một thành viên vào năm 1962, và ông cũng là một chủ đề rõ ràng nhất của một thời đại trong đó người Công Giáo tìm được một vị trí chính trị quốc gia.

Tuy nhiên, tờ báo nhận định rằng cuộc đời của Ted Kennedy, cả công lẫn tư, là một cuộc đời gồm đầy ánh sáng lẫn bóng tối. Có điều, tất cả các thành công lẫn thất bại của ông đều được công khai đem ra trước công chúng. Thí dụ, gần ông anh hùng tranh đấu cho dân quyền bất kể đám đông bạo loạn trong cuộc kháng nghị xe buýt ở Boston ngày nào, nghị viện thay ông là người hết lòng vì người nghèo và phá thai theo yêu cầu. Lòng can đảm của ông trong tang lễ của hai người anh đã bị thương hại đến tính luân lý và chính trị tại Chappaquiddick và sau này tại Palm Beach phải kể. Rõ ràng ông bị mất mùi vị và đau khổ. Nhưng cuối cùng, xem ra ông đã học được chút ít về sự cầu nguyện. Cuộc hôn nhân thứ hai của ông vào năm 1992, với người đàn bà Louisiana đầy tinh thần, là Victoria Reggie, xem ra đã cứu ông ra khỏi cái tối tăm nhất của ông cũng như bóng ma quá khứ. Nó cũng đem lại những tia sáng đẹp như mặt trời.

Tuy là một trong những người cuối cùng còn lại của một gia đình Công Giáo nổi tiếng nhất nước Mỹ, ông ít khi công khai nói tới đức tin của mình. Bên mặt huy hoàng của ông, Đức Hồng Y Theodore McCarrick đã được một đấng trong thời ông mới gọi là một vị thánh cho Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI: “Con biết con là một con người không hoàn hảo, nhưng với đức tin của mình, con đã có một sự sáng tỏ ngay trước mặt người đi của con”. Ông cũng từng có một liên hệ khá phức tạp với Giáo Hội của ông. Ông báo: đức tin của Giáo Hội cũng là đức tin của riêng ông, từng nâng đỡ ông qua nhiều thử thách hơn bất cứ một con người nào khác. Bài Giảng Trên Núi và giáo huấn xã hội của Giáo Hội luôn gợi ý hướng cho cuộc sống công của ông. Tuy nhiên, cho tới lúc chết, ông vẫn xung đột với cùng những giáo huấn này. “Thưa Đức Thánh Cha, con luôn cố gắng làm một người Công Giáo trung thành và dù con sa sút vì các yếu đuối nhân bản, con chưa bao giờ mất lòng tin và lòng kính trọng đối với các giáo huấn căn bản”.

Tuấn báo The America, với khuynh hướng công khai những điều, cho rằng Ted Kennedy không hẳn bất thành, mà chỉ như nhiều người Công Giáo Mỹ hiện nay đang chấp lự trong việc lựa chọn giữa thế căng thẳng giữa đức tin tôn giáo và các lý tưởng cũng như bên phần công dân của mình. Hoa Kỳ vẫn là một phức tạp luân lý trong đó chân lý và tự do xem ra luôn thế căng thẳng. Ngày nay, điều này đúng hơn bao giờ hết. Có lẽ không ai biết rõ điều này bằng Ted

Một triu đĩ đã chĩm đĩt

Tác Giả: Vũ Văn An
Thứ Năm, 10 Tháng 9 Năm 2009 22:17

Kennedy.